

РЕШЕНИЕ

№ 2864

гр. София, 29.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 11.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **2655** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК. Образувано е по жалба на Д. С. П., чрез двамата ѝ родители С. И. и С. П., чрез адв. Н., срещу заповед № РД-16-1794/13.02.2024г. на директора на 132 Средно училище [населено място], с която на жалбоподателя е наложено наказание преместване в друго училище. Жалбоподателят твърди, че процесната заповед не съдържа описание на фактическите основания за издаването ѝ – конкретните обстоятелства, респ. поведението на ученика неизпълнение на кои негови задължения съставлява, къде са предвидени тези задължения, и т.н. В случая не е изяснено защо се е стигнало до конфликтна ситуация между Д. и ученичката от 8а клас, кога е извършено нарушението, не е приложена преписката от 06 РУ на СДВР. Неправилно е наложено наказанието, тъй като не са налице тежки или системни нарушения на училищната дисциплина от страна на жалбоподателя. Липсват мотиви и защо е определен този вид наказание. Действително на жалбоподателя е налагана санкция „забележка“ в минал период, но не е ясно защо не е избрано следващото наказание – преместване в друга паралелка в същото училище. Не е ясно и дали е спазена процедурата, налице ли е решение на Педагогическия съвет с предложение за налагане на такова наказание, уведомена ли е съответната ДСП. Не са провеждани необходимите мероприятия с ученика преди налагане на процесната санкция – няма план за работа, изготвен от психолог, проведени срещи, предприетите мерки за въздействие, и т.н. Излагат се съображения за нарушаване на принципа на съразмерност, тъй като наложеното наказание не съответства на целта на закона. Поради това се претендира отмяната на процесната

заповед като незаконосъобразна. Претендира разности по списък.

Ответникът - директора на 132 Средно училище [населено място], редовно уведомен, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Счита, че процесната заповед е законосъобразна и моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разности. Прави възражение за прекомерност.

От приложената към делото административна преписка и събраните писмени и гласни доказателства се установяват следните факти:

Видно от удостоверение за раждане № 700395 от 28.02.2008г., С. И. и С. П. са родители на Д. С. П.. Със заповед № РД-16-1330/18.12.2023г. на директора на 132-о СУ на жалбоподателя е наложено наказание „забележка“ за срок до края на учебната 2023/2024г. за нарушение на чл. 199, ал.1, т. 1 от ЗПУО за допускане на 9 отсъствия по неуважителни причини за периода 15.09-15.12.2023г. По делото няма данни заповедта да е оспорена, поради което съдът приема, че е влязла в сила. В нея е посочено, че е проведен разговор между ученичката и красния ръководител, както и три разговора с родител. Като бъдещи мерки е прието, да се продължи обсъждането с класния ръководител, да се консултира ученика с педагогическия съветник. Последвал е периода на зимната ваканция от 23.12.2023г. до 02.01.2024г. вкл. Видно от обяснения на Д. П. от 16.01.2024г., същата е посочила, че на 12.01.2024г. е помолила, заедно с други момичета, К. да излезе да говорят с нея защо говори неверни неща. Отишли са до К., седнали са на стълбите на училището там, след което друга съученичка – Г., е дръпнала К. за косата. След това Д. се ядосала и ѝ ударила няколко шамара. На следващия ден майката на К. е сигнализирала директора на училището, че е подала жалба в Об РУ на МВР и е извадила медицинско удостоверение. На л.17 е приложено съдебно-медицинско удостоверение от 16.01.2024г., според което на лявата буза на К. в долната ѝ половина и в областта, надлежаща на долната челюст има оток и мораво кръвонасядане на обща площ 5,5/3,5 см с косо разположение на големия размер, причиняващо лека лицева асиметрия. Подлежащо по лигавицата на същата буза има червеникаво кръвонасядане с размери около 2,5/2 см. Тези травматични увреждания са получени в резултат от действието на твърди тъпи предмети, каквито характеристики имат и части на човешкото тяло, и могат да се получат от удари по лицето с ръце на 12.02.2024г.

На 16.01.2024г. е проведена среща между зам.директора на училището В. Д., класния ръководител на Д., педагогическия съветник и майката на ученичката. Видно от протокол №81 от срещата, майката на Д. е посочила, че детето ѝ е било изложено на вербален тормоз от страна на К.. На 22.01.2024г. е проведена среща на Комисията за противодействие на тормоза в училище, назначена със заповед № РД-16-2923 от 02.09.2023г. на директора на 132 СУ, педагогическия съветник и училищния психолог. Видно от протокол №2 от срещата, е взето решение за налагане на санкция на Д. – преместване в друго училище. Като предприети мерки са отчетени разговор между Д. и ръководството на училището и педагогическия съветник, информиране на отдел „Закрила на детето“, разговор с инспектор от детска педагогическа стая при Об РУ на МВР. Като бъдещи мерки е прието да се проведе разговор с психолог в класовете на К. и Д., разговор с психолог с Д., а родителите на децата са насочени за работа към отдел „Закрила на детето“.

На 24.01.2024г. е изпратена покана до майката на Д., в която същата е уведомена за извършеното от детето нарушение на 12.01.2024г., за предстоящото заседание на педагогическия съвет на 01.02.2024г., на което е поканена да участва.

Уведомление за предстоящия съвет е изпратено и до ОЗД – К. село при ДСП на същата дата. С мотивирано предложение до директора на училището вх. № АСД-06-2942 от 26.01.2024г. класният ръководител на Д. е уведомил директора на училището за извършеното нарушение и е направил предложение ученичката да бъде наказана с „преместване в друго училище“. Същият е определен за докладчик на съвета със заповед № РД-16-1635 от 31.01.2024г. на директора на училището.

На 01.02.2024г. е проведено заседание на педагогическия съвет, на което са присъствали 44 преподаватели и са отсъствали 14. Това обстоятелство се установява безспорно от представения протокол № 6 от заседанието на педагогическия съвет. Заседанието е проведено редовно при наличието на кворум. По т.4 от дневния ред е разгледано процесното нарушение на Д. П. и предложението на класния ръководител за налагане на посочената по-горе санкция. Като мотив е посочено извършеното насилие на 12.01.2024г. спрямо К., допускането на 12,5 отсъствия по неуважителни причини, 75 отсъствия по уважителни причини, 14 забележки в периода 15.09.2023г.-01.02.2024г., допускане на системни закъснения за учебните часове, лоша дисциплина, създаване на пречки на учителя при и по повод изпълнение на служебните му задължения, използване на мобилен телефон и други технически и електронни средства по време на час без разрешение на учителя. Други учители, които преподават на Д., потвърждават извършените нарушения и посочват, че с поведението си Д. влияе на другите ученици и ги променя неблагоприятно. Независимо от предприетите действия до момента не е отчетен напредък поради недостатъчен родителски авторитет и въздействие върху ученика, липса на системно взаимодействие от родителите, липса на мотивация при ученичката. Като период на санкцията е посочена учебната 2023/2024г. Майката на Д. не е осигурила присъствието на дъщеря си на съвета, но посочва, че дъщеря ѝ е въввлечена в агресивна ситуация и съжалява за постъпката си. След гласуване педагогическият съвет с мнозинство от 39 гласа, 1 против и 4 въздържали се, е взел решение да се наложи наказание „преместване в друго училище“, вследствие на което на 13.02.2024г. е издадена оспорената по делото заповед. Същата е връчена на майката на Д. на 16.02.2024г. Жалбата срещу заповедта е подадена на 29.02.2024г.

Пред съда е депозиран план за обща подкрепа на Д. П., изготвен от училището, в който са очертани аспектите, които представляват затруднения за детето, видовете обща подкрепа и описание на екипната работа. Като проведени са отчетени следните дейности: разговор с педагогическия съветник на 15.01. и 16.01.2024г., среща на Комисията за противодействие на тормоза в училище на 22.01.2024г., работа на училищния психолог с класа на Д. на 15.02.2024г. Като резултати е посочен отказ на ученичката да се включи в училищни мероприятия на 28.02.2024г., в училищния отбор по волейбол, липса на закъснения, забележки и отсъствия по неуважителни причини, отказ на ученичката да посещава училищния психолог и педагогически съветник, липса на обратна връзка с родителите за предприетите от тях действия с ОДЗ – К. село, липса на уважение от страна на ученичката при разговор с класния ръководител. Представена е още извадка от Националната електронна информационна система за предучилищно и училищно образование за периода 15.09.2023г.-03.04.2024г., от която е видно, че Д. П. има общо 16,5 отсъствия по неуважителни причини, вкл. закъсненията. Последните 6 закъснения и 2 отсъствия са въведени след издаване на процесната заповед. За същия период ученичката има 16 забележки, от които такива за липса на учебни материали – 8бр., лоша дисциплина в

час – 5бр., ползване на телефон – 3бр. Последните две забележки са въведени след издаване на процесната заповед.

Видно от социален доклад на Директора на ДСП – К. село, с детето и баща му е проведена среща. Детето осъзнава какво е направила и съжалява за постъпката си. К. е преместена в друго училище. Родителите и детето са насочени към ползване на социални услуги в общността.

Пред съда е разпитана като свидетел Г. М. А. - педагогически съветник в 132-ро средно училище – [населено място] от 25 години. Същата е работила по случая от 13.01.2024г. От разговора с К., с Д. и с Г. е разбрала, че причината за конфликта е, че К. е говорила за Д. пред други деца неща, които не са приятни за нея. К. е потвърдила това. Свидетелката е организираща среща на ръководството, класният ръководител и родителите на Д. с цел да се изслуша другата страна и да се установи нейното участие. Срещата се провела на 16.01.2024 г. в присъствието на майката на ученичката и Д.. След това е участвала в среща по механизма за противодействие на тормоза между членовете на екипа, на който е член, с цел да се запознаят останалите членове със случая, да се установи нивото на агресия, да се набележат действия. На срещата е прието, че по механизма, приет от МС, агресивното поведение било от второ ниво, т.е. има умисъл при проява на насилие в присъствие на свидетели, като има организатори, инициатори и присъстващи. Екипът изготвил и план за обща подкрепа - работа с Д. от психолог и разговор с родителите, които да бъдат насочени към отдел „Закрила на детето“ за предоставяне на подкрепа чрез Център за обществена подкрепа; работата с класа; включване на детето в дейности по обща подкрепа на детето на ниво училище. По първата мярка Д. не е посещавала училищния психолог и педагогическия съветник защото на първата среща е заявила, че не желае. По отношение на родителите, същите са насочени към отдел „Закрила на детето“, но свидетелят не знае дали е осъществил контакт. По трета мярка на детето е предложено да се включи в спортна дейност за ученици за преодоляване на проблемно поведение, както и в деня на „Розовата фланелка“ през последната сряда на м. Февруари, където учениците се информират за действия по преодоляване на тормоз. Д. е отказала. След посочените мерки е проведен педагогически съвет, след което със заповед на директора е наложена санкция преместване в друго училище. Като организатор и инициатор на случката е приета Д.. Имало още едно дете – Г., която е участвала като извършител и е наплюла К.. На това дете също е предложена санкция на педагогическия съвет – преместване в друго училище. Съветът обаче е приел да бъдат разграничени, тъй като има допълнителни прояви на Д. в училище. Съветът предложил Г. да бъде с по-ниска санкция – предупреждение за преместване. Свидетелят твърди, че ѝ е наложена такава санкция със заповед на директора. Отделно на свидетеля е известно, че майката на К. е подала сигнал до районното полицейско управление. След това в училище е дошъл инспектор от „Детска педагогическа стая“, с който е говорила по случая. Няма обратна връзка какъв е изходът от преписката от Об РУ.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена от адресат на оспорената заповед чрез родителите му съгласно удостоверение за раждане на л. 60, в посочения от закона срок. Поради това същата е допустима. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в предвидената от закона форма и в съответствие с производствените правила по чл. 203-205 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО), съгласно които наказанието

„преместване в друго училище” се налага със заповед на директора по предложение на педагогическия съвет. За откриване на процедура по налагане на санкциите по чл. 199, ал. 1 директорът задължително уведомява родителя, а в случаите по чл. 199, ал. 1, т. 3 - 5 – и съответните териториални структури за закрила на детето. В случая това е спазено, видно от уведомителните писма на л. 30 и 32. Ученикът е изслушан като писмено е обяснил фактите и обстоятелствата, свързани с конкретното нарушение, видно от обяснения на л. 19. Родителят на ученика е участвал в процедурата по налагане на санкцията, като е присъствал на педагогическия съвет. Заповедта за налагане на санкцията е издадена в 14-дневен срок от предложението по чл. 203, като в нея е посочен видът на санкцията, срокът и мотивите за налагането ѝ. Не са налице твърдените процесуални нарушения. Правото на защита на Д. не е нарушено, като същата е участвала в производството или лично съгласно чл. 204, ал.2 ЗПУО като непълнолетна, или чрез майка ѝ.

Налице е съответствие на административния акт с материалния закон. Съгласно чл. 199, ал.1 от ЗПУО санкции на ученици се налагат за неизпълнение на задълженията, определени в този закон, в нормативните актове по неговото прилагане и в правилника за дейността на училището, след изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на учениците. Съгласно чл.200, ал.4 от ЗПУО санкцията "преместване в друго училище" се налага за тежки или системни нарушения. От приложените по делото писмени доказателства се установяват допускани от жалбоподателя Д. П. системни закъснения и отсъствия по неуважителни причини. За това същата има и предходно наказание. Тези нарушения показват неизпълнение на задължението на ученика да присъства в учебните часове (чл. 172, ал.1, т.1 от ЗПУО) и да спазва правилника за дейността на училището (чл. 172, ал.1, т. 10 от ЗПУО. Видно от чл. 86, т.7 от същия, достъпен през интернет страницата на 132 СУ, учениците нямат право когато се обучават в дневна форма, да отсъстват без уважителна причина от учебните занятия, както и от извънкласните дейности, определени като задължителни. Посочените разпоредби са цитирани в оспорената заповед, като са посочени и допуснатите нарушения. Тези отсъствия обаче не са достатъчни, за да обосноват налагане на процесното наказание, доколкото за същото съгласно чл.104, т.4, пр.1 от Правилника за дейността на училището са необходими повече от 40 отсъствия по неуважителни причини. От приложените по делото доказателства се установява допускане на едно тежко нарушение – упражняване на физическо насилие и тормоз над друг ученик в училището. Горното противоречи на изискването учениците да зачитат правата, честта и достойнството на другите, както и да не прилагат физическо и психическо насилие (чл. 172, ал.1, т.3 от ЗПУО) и на забраната учениците да накърняват правата и достойнството на другите ученици и да упражняват физическо или психическо насилие над тях, в т.ч. и на основата на религиозни, етнически и полови различия (чл. 86, т.3 от правилника за дейността на училището). В случая са ирелевантни причините, поради което се е стигнало до физическо насилие (последното не се оспорва от Д. П.). Дори Д. да е била обект на вербален тормоз, на същото не се противодейства с физическо насилие. Д., както и родителите ѝ, са могли да потърсят съдействие от училището – класен

ръководител, педагогически съветник, психолог, ръководство, но не са го сторили. Посоченото нарушение поради своята тежест, е предвидено като основание за налагане на процесната санкция в чл. 104, т.4, пр.4 от Правилника за дейността на училището. От приложените по делото писмени доказателства се установяват допускани от жалбоподателя Д. П. системни нарушения на правилата за поведени в училището, като влизане в час без учебни материали, лоша дисциплина в час, ползване на мобилен телефон. Тези нарушения показват неизпълнение на задължението на ученика да спазва правилата за поведение в паралелката и в училището (чл. 172, ал.1, т.9 от ЗПУО), да спазва правилника за дейността на училището (чл. 172, ал.1, т. 10 от ЗПУО) и да не използва мобилния си телефон по време на учебните часове (чл. 172, ал.1, т. 12 от ЗПУО). Видно от чл. 86, т.4 и 12 от правилника за дейността на училището, достъпен през интернет страницата на 132 СУ, учениците нямат право да създават пречки на учителя при и по повод изпълнението на служебните му задължения, както и да пречат на съучениците си по време на учебен час, да използват мобилен телефон и други технически и електронни средства по време на час без разрешение на учителя. Посочените разпоредби са цитирани в оспорената заповед, като са посочени и допуснатите нарушения. Нарушенията на тези разпоредби са извършвани системно, видно от забележките на ученичката, като на същите се позовават и членовете на педагогическия съвет. Същите представляват системно нарушаване на Правилника за дейността в училището, което е основание за налагане на наказание „Преместване в друго училище до края на учебната година“ съгласно чл.104, ал.4, т. 2 от Правилника за дейността на училището. Следователно потвърждават се две от основанията за налагане на процесното наказание. Директорът на училището не е обвързан от реда на санкциите, посочени в чл.199, ал.1 от ЗПУО, като прилага тази, която отчита причините и обстоятелствата при извършване на нарушението, видът и тежестта му, както и възрастовите и личностните особености на ученика. При посочената по-горе фактическа обстановка директорът на 32 СУ е поставен в изключително сложна ситуация – от една страна да осигури защита на интересите на Д. и й осигури възможност за образование, и от друга – да защити и предпази останалите деца в училището, като им осигури възможност за образование без страх и заплаха от насилие. Съдът не констатира възможност да се съхранят и двата противопоставими интереса чрез прилагане на друга санкция. Наказанията се налагат както с цел да се предупреди и превъзпита ученикът към спазване на установения училищен ред и нормите за поведение, така и с цел да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите ученици. Поради това е недопустимо да се разшири влиянието на упражненото насилие върху други деца, като се създаде чувство за безнаказаност у учениците, които нарушават закона, и се формира траен страх и усещане за безпомощност у потърпевшите. Относно допусканите нарушения на правилата на училището, видно от представените доказателства същите продължават и след издаване на процесната заповед, респ. също влияят негативно на останалите ученици. С оглед изложеното съдът приема, че наложеното наказание съответства на тежестта на нарушенията и на целта на закона. Извършените нарушения от страна на Д.

са безспорно доказани от представените по делото писмени доказателства. Поради това временното преместване на ученичката в друго училище освен че може да има превантивно действие спрямо останалите деца в класа, може да подпомогне самата нея като попадне в друга среда и при други преподаватели и педагози, които да намерят различен подход към детето и осигурят възможност същото да разгърне интелектуалните и комуникативните си способности. Това ще създаде възможност да се проследи в дългосрочен план и съдействието от страна на детето и родителите му при изпълнение на плана за обща подкрепа и готовността им за развитие и промяна в положителна насока.

С оглед изложеното оспорената заповед се явява законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора разноските са в тежест на жалбоподателя - чл.143, ал.3 от АПК. С. И. и С. П., в качеството си на законни представители на жалбоподателя, следва да възстановят на ответника направените по делото разноски в размер на 1200 лева за възнаграждение на процесуален представител, платени по банков път съгласно платежно нареждане на л.89.

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 41 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. С. П., чрез двамата ѝ родители С. И. и С. П., срещу заповед № РД-16-1794/13.02.2024г. на директора на 132 Средно училище [населено място].

ОСЪЖДА С. Д. И. и С. Б. П. да заплатят на директора на 32 СУ «В. В.» сумата от 1200 лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: